

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/254/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5317200643
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5317200643.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: J. P., nar. XX.X.XXXX, bytom K. XXX, XXX XX K., právne zastúpený: JUDr. Peter Vachan, advokát, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 42 350 026, o zaplatenie 4.757,06 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 12Csp/6/2017-76 zo dňa 10.5.2019, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu vo výroku I., ktorým konanie v časti zastavil, ako odvolaním strán sporu nenapadnutý, ponecháva n e d o t k n u t ý .

Rozsudok prvoinštančného súdu vo výrokoch II. a III. z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd konanie o zaplatenie 2.983,75 € s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.983,75 € od 16.12.2016 do zaplatenia, ako i v časti zaplatenia sumy 924,74 €, zastavil. Žalovanému uložil zaplatiť 848,57 € spolu s úrokmi z omeškania tak, ako boli podrobne rozpísané vo výroku II. rozhodnutia okresného súdu. Vo výroku III. žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 25,46%. Z vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že právny predchodca žalobcu Y. I. L., C. so žalovaným 21.8.2013 uzatvoril Zmluvu o aktivácii Bankomatky Quatro, na podklade ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet so schváleným úverovým rámcom vo výške 2.400 €, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 80 €. Z výpisu bankomatky Quatro za čas od 30.8.2013 do 30.11.2016 adresovaného na meno žalovaného vyplýva, že žalobca, resp. právny predchodca ho vyzval k úhrade sumy 4.757,06 € v lehote splatnosti do 15.12.2016. Ďalej vyplýva, že žalovanému právny predchodca žalobcu poskytol v období od 29.8.2013 do 30.11.2016 peňažné plnenie vo výške 2.388,74 €, zvyšok debetných položiek vo výpise tvoria poplatky a úrok, ako i to, že žalovaný žalobcovi uhradil v rôznych splátkach celkom sumu 615,43 €, po zosplatnení uhradil poslednú splátku 36,23 € dňa 22.11.2016. Z predloženej listiny žalobcu zo dňa 7.2.2014 mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu vyhlásil okamžitú splatnosť úveru listom zo dňa 7.2.2014, ktorý žalovanému doručil 14.2.2014. V tejto súvislosti súd zastal názor, že pokiaľ právny predchodca žalobcu úver zosplatnil v celosti, mohol takto zosplatnený úver postúpiť žalobcovi a teda uznal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu na podanie žaloby. Ďalej uviedol, že žaloba bola doručená súdu 25.1.2017 a teda pokiaľ právny predchodca žalobcu zosplatnil úver listom zo dňa 7.2.2014, ktorý bol žalovanému doručený 14.2.2014, k premlčaniu nároku žalobcu nedošlo. Navyiac, konanie žalovaného, ktorý naďalej splácal dlžnú sumu, hodnotil ako uznanie dlhu. Pri skúmaní, či zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., uviedol v bode 17. napadnutého

rozsudku, že zmluva neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, ani celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako to predpisuje § 9 ods. 2 písm. j), ani údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona) a ani priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú za príslušný kalendárny štvrtrok (údaj predpísaný v § 9 ods. 2 písm. y/ zákona). Pri posudzovaní, či zmluva obsahuje predmetné náležitosti, súd zistil, že tieto náležitosti sú síce v žiadosti uvedené v článku V., avšak podľa § 53c OZ nesmie byť predmet a cena v spotrebiteľskej zmluve vyhotovenej písomne uvedená menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí, pretože zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná. Vo vzťahu k aplikácii Všeobecných podmienok, ktoré súdu predložil právny predchodca žalobcu, zdôraznil, že podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. musia byť jasne, určito a zrozumiteľne inkorporované do vlastného textu zmluvy. Dojednanie v Čl. V. zmluvy považoval preto súd za neplatné. Posúdením zmluvy podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. dospel k záveru, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalovaný čerpal peňažné prostriedky vo výške 2.388,74 €, tieto riadne a včas v predpísaných splátkach neuhradil, žalovaný žalobcovi, resp. právnenému predchodcovi žalobcu uhradil do podania žaloby 615,43 €, žaloba bola teda dôvodne podaná čo do zaplatenia sumy 1.773,31 €, po podaní žaloby žalovaný uhradil v splátkach 924,74 € a teda žalobcovi zostal nárok na zaplatenie sumy 848,57 €. Vzhľadom na omeškanie žalovaného, žalobcovi priznal i príslušné úroky z omeškania so zohľadnením čiastkových úhrad žalovaného do zaplatenia. Súd mal preukázané, že žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie dlžnej sumy v celkovej čiastke 4.757,06 €, úspešný bol len v rozsahu 1.773,31 €, vo zvyšnej časti bol úspešným žalovaný, ktorému súd s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 OZ priznal nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcovi v rozsahu 25,46%.

2. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie žalovaný. Vytýkal súdu, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nakoľko i napriek tomu, že zo strany žalobcu nebola predložená výzva v zmysle § 53 ods. 9 OZ, ale iba oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, konajúci súd mal preukázané splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky z banky na nebankový subjekt. Žalobca nepredložil ani potvrdzujúci list, ktorý by predstavoval prejav vôle žalobcu, obsahom ktorého bolo prijatie a schválenie žiadosti zo strany banky. Nepreukázal tak prijatie a schválenie žiadosti, čo v konečnom dôsledku znamená, že zmluva nevznikla a ide o absolútne neplatný právny úkon. Ďalej poukázal na nesprávne právne posúdenie veci v aplikácii ustanovenia § 53c OZ, nakoľko súd nevyhodnotil ako neplatnú celú zmluvu a aj keď neboli splnené podmienky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách, súd mal preukázanú aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu. Ďalej uviedol, že vo vyjadrení zo dňa 23.4.2019, ktorým právny zástupca žalovaného ospravedlnil neúčast' žalovaného a jeho právneho zástupcu na pojednávaní vytyčenom na deň 10.5.2019 o 10:00 hod., poukázal na nedostatok aktívnej vecnej legitimácie a tiež vzniesol námietku premičania, ku ktorej sa konajúci súd vôbec nevyjadril. Uviedol, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru upravuje ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 OZ. Zo systematického zaradenia týchto ustanovení v OZ ako aj z logického výkladu vyplýva, že zákonodarca vyžadoval jednoznačne 2 úkony, prvým úkonom je výzva v zmysle § 53 ods. 9 OZ a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Uvedený názor potvrdil vo svojom rozhodnutí Krajský súd v Žiline sp. zn. 10Co/84/2018 z 26.4.2018, Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.3.2018, ako aj v uznesení sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.4.2018 zhodne konštatoval, že podmienky uvedené v § 92 ods. 8 veta prvá Zákona o bankách sú zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky banky, nie úpravou, s nedodržaním ktorej je spojené porušenie bankového tajomstva. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú predpokladmi zákonnými pre platné postúpenie pohľadávky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky kumulatívne (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/151/2018 z 8.1.2019). Žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 53 ods. 9 OZ, ktorú možno považovať za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, nepreukázal logicky ani lehotu 90 dní a preto neboli splnené podmienky v zmysle zákonného ustanovenia a teda žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitimitáciu. Ďalej poukázal na ustanovenie § 53c OZ, s poukazom na ktorý okresný súd považoval za neplatný Čl. V. a to i napriek tomu, že predmetné zákonné ustanovenie

spôsobuje neplatnosť celej zmluvy ako takej, čo potvrdzuje rozhodnutie Okresného súdu Žilina v principiálne rovnakých veciach (napr. rozsudok sp. zn. 6C/178/2011-60 zo dňa 7.10.2011, rozsudok sp. zn. 13C/41/2011-34 zo dňa 26.5.2011). Oba boli potvrdené Krajským súdom v Žiline (rozsudok sp. zn. 9Co/29/2012 zo dňa 19.4.2012 a sp. zn. 5Co/294/2011-60 zo dňa 30.1.2012). V prípade neplatného právneho úkonu sa zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty zrušuje od počiatku ex tunc a zmluvné strany sú povinné vysporiadať sa v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1 a nasl. OZ. Z predloženého výpisu k kreditnému účtu vyplýva, že posledná debetná transakcia, reálne čerpanie úverového rámca, bola realizovaná viac ako 3 roky spätne od podania žalobného návrhu a preto žalobcom uplatnený návrh žalovaný označil za premlčaný v celom rozsahu. Vytýkal, že konajúci súd sa vôbec k vznesenej námietke premlčania nevyjadril a preto opätovne poukázal na ustanovenie § 103 OZ. V tejto súvislosti poukazyval na uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/13/2019 z 29.1.2019, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/44/2018 zo 14.8.2018, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/35/2015 zo dňa 25.1.2016 s tým, že vypovedanie zmluvy a vyhlásenie predčasnej splatnosti dlžného zostatku zo dňa 7.2.2014 neuvádza, pre omeškanie s ktorou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, splatnosť splátok bola k 15. dňu v mesiaci, žalobca mohol vyhlásiť najneskôr mimoriadnu splatnosť úveru pre omeškanie so splátkou, zročnosť ktorej bezprostredne predchádzala vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a to splátka zročná 15.1.2014. Z uvedeného dôvodu trojročná premlčacia doba v zmysle § 103 OZ začala plynúť 15.1.2014 a uplynula 15.1.2017. Žaloba žalobcu bola doručená na súde až 25.1.2017 a teda žalobcom uplatnený nárok je premlčaný v celom rozsahu. Žiadal preto rozsudok okresného súdu zmeniť, žalobu žalobcu zamietnuť a žalovanému priznať nárok na náhradu trov celého konania.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie. Má za to, že žalovaný vo svojom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali nárok žalobcu. Žiadal preto rozsudok okresného súdu ako správny potvrdiť.

4. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zotrval na námietke o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na podaní predmetnej žaloby. V ostatnom sa pridržiaval obsahu podaného odvolania v plnom rozsahu a žiadal, aby odvolací súd žalobu žalobcu vo zvyšnej časti v zmenenom rozsudku okresného súdu zamietol.

5. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedol, že aktívnu legitímáciu preukázal oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanému zaslané doporučene, čo preukazuje podacím hárkom. Relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupom riadne hmotnoprávne preukázali aktívnu legitímáciu v spore. Za účelom preukázania aktívnej legitímácie predložili aj výzvu právneho predchodcu, banky, zo dňa 7.2.2014 vrátane doručky už v podaní zo dňa 27.3.2019. Predloženou výzvou, doručovanou žalovanému na adresu, ktorú uviedol v zmluve, preukazujú splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Uviedol, že v spore preukázali, že právny predchodca vyzval žalovaného na zaplatenie peňažného dlhu pred postúpením pohľadávky. Žalovaný napriek písomnej výzve svoj dlh nezaplatil a do omeškania s jeho zaplatením sa dostal viac ako 90 kalendárnych dní, teda boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní a súc viazaný odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie vo výrokoch II. a III. postupom podľa § 389 ods. 1 písm. c) v súvislosti s ust. § 391 ods. 1 CSP. Vo výroku I. odvolací súd ponechal rozsudok prvoinštančného súdu ako odvolaním strán sporu nenapadnutý, nedotknutý.

7. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd na základe vykonaného dokazovania dospel síce k správne skutkovému zisteniu o tom, že zmluva uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným zo dňa 21.8.2013 je uzatvorená v rozpore s ust. § 53c OZ, avšak vec nesprávne právne posúdil, pokiaľ vyvodil neplatnosť zmluvy iba v článku V. a to i napriek tomu, že z ust. § 53c OZ jednoznačne vyplýva, že ak bola zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením a je neplatná ako celok. V prípade neplatného právneho úkonu sa zmluva uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným zrušila od počiatku (ex tunc) a zmluvné strany boli a sú povinné vysporiadať sa v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. OZ.

8. Vzhľadom na to, že Zmluva medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným uzatvorená 21.8.2013 o aktivácii Bankomatky Quatro, na podklade ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet so schváleným úverovým rámcom vo výške 2.400 €, z dôvodu rozporu s ust. § 53c OZ sa zrušila od počiatku ako neplatná, nemohol právny predchodca žalobcu ani úver na podklade takejto zmluvy žalovanému poskytnúť a zosplatiť. Za nesprávnu treba hodnotiť i argumentáciu súdu vo vzťahu k námietke premlčania vznesenej žalovaným, nakoľko premlčanie nároku žalobcu nie je možné posudzovať podľa ust. § 101 a § 103 OZ, ako to urobil okresný súd, ale podľa § 107 a nasl. OZ.

9. V ďalšom konaní bude povinnosťou okresného súdu opätovne skúmať i aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu na podanie žaloby podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, nakoľko k postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu došlo v priebehu konania na súde, pričom samotný súd konštatoval, že žalovaný svoj dlh vo vzťahu k právnemu predchodcovi žalobcu plnil a to i po zosplatení pohľadávky a preto ostalo neobjasneným, či v čase postúpenia pohľadávky bol naplnený predpoklad nielen predchádzajúcej písomnej výzvy, ale i omeškanie žalovaného s úhradou dlhu nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

10. Za nie bez významu odvolací súd považuje poukázať na to, že pokiaľ i právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti nepredchádzala výzva podľa § 53 ods. 9 OZ (právnym predchodcom žalobcu, ani žalobcom takáto výzva súdu preukázaná nebola) a to i napriek tomu, že ide o obligatórnu a zároveň kumulatívnu podmienku platného vyhlásenia mimoriadnej splatnosti plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy.

11. V predmetnej veci vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu je neplatné nielen pre nepreukázanie písomnej výzvy podľa § 53 ods. 9 OZ, ale i z dôvodu neplatnosti úverovej zmluvy ako takej, v nadväznosti na čo bude potrebné zo strany prvoinštančného súdu zaoberať sa i platnosťou zmluvy o postúpení pohľadávky z hľadiska splnenia podmienky podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Právny predchodca žalobcu postupoval neuhradenú časť spoplatnenej pohľadávky na podklade Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. zo dňa 21.8.2013 a to i napriek tomu, že z dôvodu absolútnej neplatnosti takáto zmluva medzi stranami sporu sa zrušila od počiatku a vzájomné nároky účastníkov je potrebné vyporiadať podľa ust. § 451 a nasl. OZ o bezdôvodnom obohatení.

12. Nakoľko prvoinštančný súd z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia platnosti, resp. neplatnosti Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným zo dňa 21.8.2013, nevykonal dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, v prvom rade vo vzťahu k aktívnej vecnej legitímácii žalobcu v spore, odvolaciemu súdu neostávalo, než jeho rozhodnutie ako predčasné zrušiť, vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)